

500 Kr. større Begyndelsesløn, end Tilfældet er i de øvrige Ministerier. Det betyder i Realiteten ingenting, thi i de øvrige Ministerier tager en Kontorchef nemlig en Del af sin Anciennet med fra Fuldmægtigstillingen, og der vil temmelig sikkert ingen Sinde være et Tilfælde, hvor en Kontorchef i et af disse Ministerier ikke har saa mange Aars Anciennet med sig, at han ikke alligevel begynder med 500 Kr. mere, end Begyndelseslønnen for en Kontorchef er. Jeg kan gerne føje til, at denne kun tilsyneladende Forskel er gjort paa Henstilling fra Finansministeriet, som har anset det for heldigt at komme bort fra Bestemmelserne om, at man kan medtage Anciennet fra den ene Stilling til den anden.

For Skrivernes Vedkommende er Begyndelseslønnen foreslaaet 200 Kr. og Slutningslønnen 100 Kr. højere end for den tilsvarende Stilling i de øvrige Ministerier. Det er, fordi der maa kræves betydelige Sprogkundskaber af dem, der skulle udføre Skriverbestillingen i Udenrigsministeriet. Det vil ikke være muligt for en Begyndelsesløn af 1,000 Kr. at faa en Skriver, der er et Par fremmede Sprog saa mægtig, at han ikke alene kan læse dem, men ogsaa skrive dem saaledes, at man kan være bekendt at lade Skrivelser fra hans Haand gaa til Udlandet.

Det er blevet sagt med nogen Ret, at næst efter Bevarelsen af vort Lands Neutralitet og et venskabeligt Forhold overfor Udlandet maa vor Udenrigspolitik, da vort Land er saa lille, være henvist til at fremme og udvikle vort Næringslivs Interesser i Udlandet. Det er rigtigt, og jeg haaber, at denne Omordning, som forhaabentlig vedtages, maa føre til, at det bliver muligt at føre en Udenrigspolitik paa det nævnte Omraade, saa at det kan blive til Gavn for Landet. Jeg advarer mod at vente sig alt for meget i Øjeblikket af denne Omordning, thi, som jeg allerede har understreget, gælder det her mere end nogetsteds at have de rette Mænd paa de rette Pladser, og selvfølgelig tager det nogen Tid at indvinde de Erfaringer, som skulle føre til, at de Mænd, der beklæde disse Pladser, kunne faa det store Syn paa Forholdene herhjemme og i Udlandet. Det er jo ikke noget, som kommer direkte som Følge af, at man vedtager en Lov, der deler Udenrigsministeriet i to Departementer, og ansætter en særlig Departementschef til at beskæftige sig med den Del af Udenrigspolitikken, jeg her særlig har talt om. Det kræver sin Tid, men der er for

mig ingen Tvivl om, at der gennem det foreliggende Forslag er aabnet Muligheder for at skaffe Betingelser for at komme til at føre en sund og fornuftig Udenrigspolitik. Der er hos den nuværende Udenrigsminister, det tør jeg sige, en Forstaaelse af, at det, her er Tale om, denne Omordning af Udenrigsministeriet er noget overordentlig stort og betydningsfuldt. Det har Udenrigsministeren vist gennem den Indstilling til Hs. Maj. Kongen, jeg allerede har tilladt mig at omtale, og det har han vist gennem sin Ledelse af Kommissionens Forhandlinger, som jeg selvfølgelig ikke her skal omtale. Om Kommissionen har løst den Opgave, der er stillet den, paa tilfredsstillende Maade, tilkommer det ikke mig at dømme om. Men jeg trøster mig til, at det vil vise sig, at der gennem Kommissionens Arbejde, gennem den Betænkning, den har fremlagt, er skabt større Interesse for og Forstaaelse af, hvilken Betydning det har for vort Land, at vi komme til at føre en fornuftig, en sund og god Udenrigspolitik paa det af mig særlig omtalte Omraade. Forslaget, siger jeg, giver Muligheder derfor. Saa staaer det til Fremtiden at finde de Mænd, der Tid efter anden skulle virkeliggøre det, som for Udenrigsministeren som Kommissionens Formand og som for Kommissionens enkelte Medlemmer har staaet som det ønskelige: at vi gennem denne Ordning maa naa til, at baade vort Lands økonomiske og kulturelle Interesser overfor Udlandet kunne blive varetagne paa fuldt ud fyldestgørende Maade.

N. C. Christensen: Den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Jensen-Søndepup) gjorde opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag ikke har sin Interesse ved, at det er en Lønningslov, men derved, at det gaar ud paa en Reorganisation af Udenrigsministeriet. Jeg er fuldstændig enig med ham deri. Det er for mig glædeligt at se, at man ved Udarbejdelsen af Lovforslaget og ved den nedsatte Kommissions Arbejde, hvoraf dette Lovforslag er en Frugt, har taget Sigte paa at faa vort Udenrigsministerium reorganiseret saaledes, at det mere end hidtil bliver i Stand til at virke som en Repræsentation for de merkantile, de økonomiske Interesser.

Jeg er dog ikke sikker paa, om det er den heldigste Maade at faa vort Land repræsenteret paa med Hensyn til dets økonomiske Interesser, som man her foreslaar. Der har jo adskillige Gange været rejst Krav om et særligt Handelsministe-